

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

ΠΕΝΤΕ ΣΥΖΥΓΟΙ
Ιερομ. Λεβ Ζιλλέ

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ, 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 14 Μ Α Ϊ Ο Υ 2017

- ⊗ «Ἡ Τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή, ἐν ᾗ ὁ Χριστὸς μεσσίαν ἑαυτὸν ὠμολόγει».
- ⊗ Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ (251).
- ⊗ Θεράποντος ἱερομάρτυρος, Λεοντίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.
- ⊗ Μνήμη (ἐν Τρικκάλοις) Βησσαρίωνος ἐπισκόπου Λαρίσης, καὶ (ἐν Χώρα Σάμου) Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἐφέσῳ.

ΠΕΝΤΕ ΣΥΖΥΓΟΙ

«Πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὄν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνήρ». (Ιω. δ, 18)

Εἶναι πολὺ πιθανό ὅτι ἡ Σαμαρείτισσα δεν κατάλαβε τὸ υψηλὸ νόημα καὶ τὴ μεγάλη πνευματικὴ ἀλήθεια τῶν λόγων τοῦ Ἰησοῦ σχετικὰ με τὸ ὕδωρ τὸ «ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον». Εἶναι ὁμως πρακτικὴ γυναίκα. Κι ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ βγάζει ἓνα χειροπιαστὸ συμπέρασμα: «Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν» (Ιω. δ, 15).

Κι ὁ Ἰησοῦς τῆς ἀπαντᾷ: «Ὑπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἔλθε ἐνθάδε» (Ιω. δ, 16). Τὸ νόημα ἔχει αὐτὴ ἡ πρόσκληση; Εἰδὼ μπορούμε νὰ διακρίνουμε μιὰ διπλὴ πρόθεση τοῦ Ἰησοῦ. Ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος, ἀν δεχθούμε ὅτι ὁ Κύριος γνῶριζε τὴν κατάστασιν τῆς προσωπικῆς ζωῆς τῆς Σαμαρείτισσας, μιὰ ιδιαίτερα λεπτὴ κατάστασις ὅπως θὰ δούμε πιο κάτω, δεν εἶναι παράξενο, προσκαλώντας τὸν ἄνδρα τῆς, νὰ θέλησε νὰ τραβήξει τὴν προσοχὴ τῆς γυναίκας σ' αὐτὸ που αποτελοῦσε τὸ ἀδύνατο σημεῖο τῆς ζωῆς τῆς. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, κάθε κάλεσμα τοῦ Ἰησοῦ ξεχειλίζει καὶ ἀκτινοβολεῖ μακρύτερα, ολόγυρα ἀπὸ τὸ πρόσωπο ὅπου ἀρχικὰ ἀπευθύνεται. Ἡ ἐπιρροή αὐτῆς τῆς κλήσεως πάει μακρύτερα. Ὁ Ἰησοῦς δεν θέλει νὰ περιορίσει τὴν ἐπικοινωνία τοῦ μόνο στο πρόσωπο τῆς Σαμαρείτισσας. Διὰ μέσου τῆς γυναίκας θέλει νὰ ἔλθει σε ἐπαφὴ με τὸ περιβάλλον ὅπου αὐτὴ ζεῖ καὶ κυρίως με τὸν ἄνδρα «ὄν νῦν ἔχει» (ὅπως λέει ὁ Ἰησοῦς). Ὅλοι εἶναι καλεσμένοι νὰ πιουν τὸ ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον.

Αὐτὸ ἰσχύει καὶ γιὰ μας. Ἀν συναντήσουμε τὸν Ἰησοῦ στο πηγᾶδι τοῦ Ἰακώβ, ὁ Κύριος θέλει νὰ γίνουμε ὁ σύνδεσμος ἀνάμεσα σ' Εκείνον καὶ σε αὐτοὺς που βρίσκονται κοντὰ μας. Μας προτρέπει νὰ ἀναζητήσουμε τὸν σύζυγό μας. Μ' ἄλλα λόγια, οφείλουμε νὰ σταθμίσουμε σοβαρὰ πού βρισκόμα-

Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος

στε σχετικά με τους άλλους και ιδιαίτερα σχετικά με τα αισθήματά μας, και τις βαθιές συγκινήσεις, σαν αυτές που μπορούν να υπάρχουν ανάμεσα στον άνδρα και στη γυναίκα. Αν κάτι δεν πάει καλά σ' αυτή την περιοχή, είναι δυνατόν (έστω κι αν όχι πάντοτε) να μας καταστήσει ανίκανους να μεταδώσουμε στους άλλους το θεϊκό κάλεσμα. Το ίδιο αποτέλεσμα μπορεί να έχει και κάποια ηθελημένη και επίμονη εχθρότητα προς κάποιον, οποιοσδήποτε κι αν είναι αυτός. Όταν οι ανθρώπινες σχέσεις μας αποκατασταθούν και επανέλθουν στο σωστό τους τόνο, τότε μπορούμε να καλέσουμε τους άλλους και να τους οδηγήσουμε στο «ὕδωρ τὸ ζῶν».

Η γυναίκα αποκρίνεται στον Ιησού: «οὐκ ἔχω ἄνδρα» (Ιω. δ, 17). Και λέει την αλήθεια. Με την απάντηση αυτή δεν τα λέει όλα, αλλά λέει τι ακριβώς είναι. Και το λέει με απλότητα. Η Σαμαρείτισσα, όπως και σε άλλο σημείο του Ευαγγελίου η γυναίκα που πιάστηκε να μοιχεύει, μας μαθαίνει να στεκόμαστε μπροστά στον Κύριο σε μια στάση ειλικρινείας και γνησιότητας, όπως ακριβώς είμαστε, χωρίς προσωπείο, χωρίς προσποίηση, χωρίς άχρηστα λόγια. Τέτοιος που είμαι, χωρίς καμιά προσπάθεια να υπερασπισθώ τον εαυτό μου...

Θα μπορούσε κανείς να αναρωτηθεί, μήπως η Σαμαρείτισσα, με την απάντηση αυτή, προσπάθησε να αποκρύψει την αληθινή της κατάσταση. Μήπως ήθελε να δημιουργήσει την εντύπωση ότι είναι, ότι από πάντα ήταν άγαμη; Αυτό δεν είναι κάτι που μπορεί κανείς να συμπεράνει από τα λόγια της. Εξ άλλου θα ήταν εντελώς αντίθετο με τα ιουδαϊκά ήθη της εποχής εκείνης να καμαρώνει μια γυναίκα για την αγαμία της. Κι όπως θα δούμε πιο κάτω δεν είναι καθόλου φανερό από την όλη διήγηση ότι η Σαμαρείτισσα ένοιωθε ένοχη.

Ο Ιησούς, που γνωρίζει τα πάντα, συμπληρώνει και σχολιάζει τα λόγια της γυναίκας: «Καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας» (Ιω. δ, 17-18).

Οι πέντε σύζυγοι της Σαμαρείτισσας έδωσαν αφορμή για διάφορες ερμηνείες.

Μερικοί είδαν κάποια αλληγορία στην κατάσταση αυτής της γυναίκας. Ο Ωριγένης πίστευε ότι ο αριθμός πέντε αναφέρεται στο γεγονός ότι από ολόκληρη την Παλαιά Διαθήκη οι Σαμαρείτες παραδέχονταν μόνο την Πεντάτευχο, τα πρώτα πέντε βιβλία, αυτά που αποδίδονται στον Μωυσή. Μιλάνε επίσης για τους κίονες που είχε στήσει στη Σαμάρεια ο βασιλιάς των Ασσυρίων. Οι κίονες αυτοί προέρχονταν από πέντε διαφορετικές χώρες, οι οποίες μαζί με τους κίονες έφεραν και τη λατρεία των εθνικών τους θεοτήτων.

Κυριακή της Σαμαρείτιδος

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. δ' 5-42)

Ἰὼ καιρῶ ἐκείνῳ ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ. Ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη. Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλησαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πιεῖν. Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς Σαμαρεΐτιδος; Οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεΐταις. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ἤδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύριε, οὕτε ἀντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πῖνῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, σὺ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. Λέγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἔλθ' ἐνθάδε. Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σὺ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πιστευσόν μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ Πατρὶ. Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ Πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ Πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνούντας αὐτόν. Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνούντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει οὐδεὶς μέντοι εἶπε, τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀφήκεν οὖν τὴν ὕδριαν αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; Ἐξῆλθον

οὐν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἡρώτων αὐτόν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· Ῥαββί, φάγε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν, ἦν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μὴ τις ἦνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετραήμερός ἐστι καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἴδου λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη. Καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, μαρτυροῦσης ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἡρώτων αὐτὸν μείναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. Καὶ πολλῶ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ Χριστός.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ΣΧΟΛΗ ΓΑΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΟ ΝΑΟ ΜΑΣ

Σήμερα, Κυριακή 14 Μαΐου 2017 και ώρα 7.00 μ.μ. Θέμα: «Διαχειριζόμενοι την απώλεια». Ομιλήτρια: κ. Καλλή Μαντάλα-Μπόζου, κλινική ψυχολόγος. Παράλληλη απασχόληση παιδιών.

2) ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Ε.Φ.Α.

Η Ενοριακή Φιλόπτωχος Αδελφότητα του Ιερού Ναού μας διοργανώνει τη Δευτέρα 15 Μαΐου 2017 Απογευματινή Προσκυνηματική Εκδρομή στην Ιερά Μονή Παναγίας Φανερωμένης Σαλαμίνας. Ώρα αναχώρησης 3:00 μ.μ. από τον Άγιο Νικόλαο. Τιμή εισιτηρίου 15 €.

3) ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πέμπτη 18 Μαΐου 2017, Ι. Ν. Παναγίας Βαραμπά 7:00π.μ.

Σάββατο 20 Μαΐου 2017, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

4) ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΗ ΙΕΡΑ ΑΓΡΥΠΝΙΑ

Την Τρίτη 23 Μαΐου 2017 (8:30 μ.μ.) προς Τετάρτη 24 Μαΐου 2017 (12:30 π.μ.) θα τελεστεί στο Ναό μας Αναστάσιμη Ιερά Αγρυπνία επ' ευκαιρία της αποδόσεως της εορτής του Πάσχα. Θα ψάλλει Βυζαντινός χορός. Σας περιμένουμε με **Α ν α σ τ ά σ ι μ η χ α ρ ά**.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. ΚΑΙ FAX: 22990 40040,

e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κυριακή της Σαμαρειτίδος

Κυκλοφόρησαν και πολλές άλλες υποθέσεις. Κοινή ιδέα όλων αυτών είναι ότι η εισδοχή ξένων πολιτικών και θρησκευτικών αντιλήψεων υποκατέστησε τη λατρεία του αληθινού Θεού με λατρείες παράνομες και κατά κάποιο τρόπο ανήθικες. Έτσι οι πέντε σύζυγοι της Σαμαρείτισσας θεωρούνται συμβολικοί.

Ολες αυτές οι ερμηνείες έχουν αρκετή δόση φαντασίας. Η απλούστερη ερμηνεία είναι πιθανότατα και η καλύτερη. Τα λόγια του Ιησού φαίνεται ότι υπονοούν μια πραγματική κατάσταση.

Εξ άλλου, πρέπει να απορρίψουμε, σαν αντίθετο προς την ιστορική πραγματικότητα, την πολύ διαδεδομένη προκατάληψη να θεωρούμε τη Σαμαρείτισσα μια γυναίκα ένοχη, αμαρτωλή, γεμάτη ντροπή μπροστά στον Ιησού. Βέβαια, η κατάσταση μιας γυναίκας που είχε πέντε άνδρες και διατηρεί τώρα εξώγαμες σχέσεις με έναν έκτο είναι αρκετά σπάνια. Αλλά η κατάσταση αυτή δεν παρουσιάζει καμμία ανωμαλία από την άποψη του νόμου, τον οποίο ο λαός και οι ιερείς, τόσο οι Ιουδαίοι όσο και οι Σαμαρείτες, ταύτιζαν με την ηθική και τη θρησκευτικότητα. Πέντε διαδοχικά διαζύγια, που εκδόθηκαν νόμιμα δεν ήταν κάτι αδύνατο. Εξ άλλου είναι πιθανό ένας ή περισσότεροι σύζυγοι της Σαμαρείτισσας να πέθαναν ενώ διαρκούσε ο γάμος. Άλλωστε η εξώγαμη συμβίωση ήταν κάτι παραδεκτό και επιτρεπτό στη σημερινή Ανατολή. Η βιβλική ιστορία μαρτυρεί γ' αυτό.

Η Σαμαρείτισσα δεν ήταν λοιπόν καταδικαστέα από την άποψη του νόμου, αν τον θεωρήσει κανείς κατά γράμμα. Κι αν δεχθούμε ότι δεν υπάρχει υποκειμενικά αμαρτία, αν δεν υπάρχει συνείδηση της αμαρτίας, τότε πιθανόν η γυναίκα δεν ήταν ούτε αμαρτωλή.

Μήπως αυτό σημαίνει ότι ένοιωθε να βρίσκεται σε άριστη κατάσταση; Η επιφύλαξη με την οποία περιγράφει την κατάστασή της, ο λόγος του Ιησού, που αν δεν είναι ειρωνικός, είναι τουλάχιστον αρκετά δηκτικός («τούτο αληθές είρηκας»), αφήνει να υπονοηθεί ότι έχει τη συναίσθηση πως κάτι μέσα της την τοποθετεί σε κατώτερο επίπεδο. Δεν ζούσε εκτός νόμου – του αρχαίου νόμου. Αλλά πιθανότατα δεν αγνοούσε ότι στην εποχή της τα περιβάλλοντα με βαθεία θρησκευτικότητα προχωρούσαν ήδη προς τη μονογαμία. Οι καλύτεροι απ' αυτούς έτειναν προς ένα νέο ιδεώδες που θα καθιερώσει το Ευαγγέλιο, το ιδεώδες της μιας και μοναδικής, μόνιμης συζυγικής ενώσεως. Αλλά η ζωή της ήταν πολύ μακριά από αυτό το ιδεώδες. Το λιγότερο που θα μπορούσαμε να πούμε είναι ότι μια τέτοια συζυγική και σεξουαλική ζωή δεν ήταν αξιούστατη.

Η Σαμαρείτισσα δεν εκδηλώνει αυτό που θα μπορούσαμε να ονομάσουμε τύψεις ή μετάνοια, αλλά από τη στάση της δεν λείπει κάποια ενόχληση

Κυριακή της Σαμαρείτιδος

και αμηχανία. Τι είναι λοιπόν που δεν πάει καλά με τη Σαμαρείτισσα;

Εδώ αγγίζουμε ένα καίριο σημείο αυτής της μελέτης. Αυτό που λείπει από τη Σαμαρείτισσα είναι η ακεραιότητα της ψυχής. Τι σημαίνει αυτός ο όρος; Ακέραιος είναι το αντίθετο του διχασμένου, ξεσχισμένου, μοιρασμένου, αποσπασματικός. Ακέραιος είναι αυτός που οδηγήθηκε και πάλι στην πρωταρχική ενότητα, αυτός που νοιώθει σε αρμονία, σε τέλεια συμφωνία με την ολότητα του θεϊκού σχεδίου, τόσο σχετικά με τον ίδιο όσο και σχετικά με τον κόσμο. Ακέραιος είναι εκείνος που βρίσκεται στην απόλυτη ειρήνη της εβδόμης ημέρας.

Η εκλογή είναι ανάμεσα στο ένα και στην πολλαπλότητα. Η Σαμαρείτισσα είχε ζήσει μέσα στην πολλαπλότητα. Εγκατάλειψη στην πολλαπλότητα σημαίνει πορεία προς την αποσύνθεση, προς τον τέλειο εκφυλισμό. Σημαίνει πορεία προς τον θάνατο. Αντιμέτωπη με την παρουσία του Ιησού, που είναι η υπέρτατη φανέρωση του Ενός η Σαμαρείτισσα, σπασμένος καθρέπτης, μπορεί να μαζέψει τα κομμάτια της, να ξαναβρεί τον εαυτό της, να πλατύνει την καρδιά της, στο μέτρο της καρδιάς Του, που είναι το κέντρο όλων των καρδιών.

«Πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχεσ καὶ νῦν ὄν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ». Δεν πρόκειται μόνο για τη Σαμαρείτισσα. Πρόκειται γ ι α σ έ ν α π ρ ο - σ ω π ι κ á. Για σένα, άνδρα ή γυναίκα, που παντρεύτηκες διαδοχικά τόσα πάθη, τόσες ιδεολογίες και που και τώρα ακόμα είσαι προσκολλημένος σ' ένα ανθρώπινο πλάσμα ή σε ένα αντικείμενο, όπου δεν θα μπορέσεις ποτέ να βρεις ούτε την ειρήνη σου, ούτε τη χαρά σου.

«Είναι πηγή χωρίς νερό, σύννεφα που τα παίρνει ο ανεμοστρόβιλος». Κι ωστόσο το πηγάδι με το νερό που αναβλύζει βρίσκεται πολύ κοντά σου.

Ο Ιησούς ρώτησε τον δαιμονισμένο των Γεργεσηνών: «Τί ὄνομά σοι, καὶ ἀπεκρίθη λέγων· λεγεών» (Μαρκ. ε, 9). Πολυάριθμα διαμόνια είχαν μπει μέσα του. Αλλά τα δικά μας δαιμόνια, η δική μας ακάθεκτη ορμή προς την πολλαπλότητα (αυτή την τόσο αγαπητή και ελκυστική διαφοροποίηση!) μήπως είναι ακόμα περισσότερα κι απ' τους συζύγους ή τους εραστές της Σαμαρείτισσας;

Μήπως φοβόσαστε ότι το Εν μπορεί να είναι μονότονο; Το Εν, που μπορούμε να συναντήσουμε κοντά στο πηγάδι του Ιακώβ, είναι επίσης και λεγεών, αλλά με ένα εντελώς διαφορετικό τρόπο. Είναι λεγεών γιατί «τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε» (Κολ. α, 17) κι από Εκείνον προέρχεται ο ωκεανός όλων των χαρίτων καθώς και κάθε αληθινή αγάπη.

Ιερομ. Λεβ Ζιλλέ, από το βιβλίο «η περισσότερά και ο αμνός», σελ. 79-85, εκδόσεις «Η ΕΛΛΑΦΟΣ» 1981

Κυριακή της Σαμαρείτιδος